

Wyrok z dnia 4 listopada 2003 r.

III KRS 4/03

Wyrażenie przez Krajową Radę Sądownictwa zgody na dalsze zajmowanie przez sędziego stanowiska nie może nastąpić w przypadku złożenia wniosku po terminie określonym w art. 69 § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.).

Przewodniczący SSN Beata Gudowska, Sędziowie SN: Krystyna Bednarczyk (sprawozdawca), Maria Tyszczel.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 listopada 2003 r. sprawy z odwołania Barbary S.-M. od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa [...] z dnia 18 lutego 2003 r. w sprawie przeniesienia sędziego w stan spoczynku

o d d a l i ł odwołanie.

U z a s a d n i e n i e

Uchwałą z dnia 18 lutego 2003 r. Krajowa Rada Sądownictwa nie wyraziła zgody na dalsze zajmowanie stanowiska sędziego przez Barbarę S.-M., sędziego Sądu Rejonowego w W. Krajowa Rada Sądownicza uznała, że wniosek zgłoszony 31 grudnia 2002 r. został złożony po upływie terminu określonego w art. 69 § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) wynoszącego sześć miesięcy przed ukończeniem przez sędziego 65 roku życia. Termin ten w przypadku sędziego Barbary S.-M. upłynął 4 grudnia 2002 r.

W odwołaniu od tej uchwały sędzia Barbara S.-M. wniosła o jej uchylenie zarzucając, że niezawinione przez nią uchybienie terminowi ma oczywisty wpływ na jej sytuację w postępowaniu o wyrażenie zgody na dalsze zajmowanie stanowiska. W uzasadnieniu odwołania podniosła, że przed objęciem stanowiska sędziego pracowała w zakładach pracy, gdzie była stosowana zasada, iż pracownik odchodził na emeryturę z końcem miesiąca, w którym osiągnął wiek emerytalny. Taka samą zasadę odniosła w stosunku do swojej sytuacji i będąc przekonana o słuszności takiej

interpretacji art. 69 § 3 Prawa o ustroju sądów powszechnych nie składała wniosku o przywrócenie terminu. Uchwała przyjmująca, iż wniosek złożyla po terminie, dotkliwie narusza jej interes, gdyż przejście w stan spoczynku obniży jej dochody i uniemożliwi spłacenie zaciągniętego kredytu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 69 § 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych Krajowa Rada Sądownictwa może na wniosek sędziego wyrazić zgodę na dalsze zajmowanie stanowiska po ukończeniu 65 roku życia. Przepis art. 69 § 3 określa sędziemu termin do zgłoszenia takiego wniosku, które musi nastąpić przed upływem sześciu miesięcy przed ukończeniem przez sędziego 65 roku życia. Wyrażenie przez Krajową Radę Sądownictwa zgody na dalsze zajmowanie przez sędziego stanowiska nie może nastąpić w przypadku niezłożenia przez sędziego wniosku w terminie określonym w art. 69 § 3. Zgłoszenie wniosku po upływie terminu jest równoznaczne z brakiem wniosku, a zgoda nie może być wyrażona bez wniosku sędziego. Kwestia przyczyn uchybienia terminu, które określone zostały w odwołaniu jako niezawinione, nie może być przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego, gdyż nie była ona podnoszona w piśmie do Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 31 grudnia 2002 r. Nie było w nim wniosku o uznanie spóźnienia za usprawiedliwione ani też wniosku o przywrócenie terminu. Zgodnie z dotychczasowym orzecznictwem Sądu Najwyższego w sprawach z odwołania od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa nie jest dopuszczalne powoływanie nowych faktów i dowodów (art. 393¹¹ § 2 k.p.c.) - wyroki Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2002 r. III KRS 1/02 (OSNAPiUS 2002 nr 18, poz. 448) i z dnia 27 marca 2002 r. III KRS 2/02 (OSNAPiUS 2002 nr 21, poz. 535). Sąd Najwyższy może oceniać zatem tylko materiał przedstawiony Krajowej Radzie Sądownictwa.

Na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. Nr 100, poz. 1082 ze zm.) uchwała wydana w indywidualnej sprawie poza wyjątkami określonymi tym przepisem, może być zaskarżona do Sądu Najwyższego z powodu jej sprzeczności z prawem, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej. Kontroli Sądu Najwyższego jest więc poddana zgodność uchwały z prawem. W związku z tym odwołanie może być rozpoznawane tylko w takim zakresie, w jakim zarzuca Krajowej Radzie Sądownictwa naruszenie prawa. W tym zakresie wnosząca odwołanie przedstawia własną interpretację przepisu art. 69 § 3 Prawa o

ustroju sądów powszechnych, zgodnie z którą określony w nim termin upływa z końcem miesiąca przypadającego sześć miesięcy wstecz przed miesiącem, w którym zostanie osiągnięty wiek 65 lat. Taka interpretacja nie znajduje żadnego uzasadnienia w brzmieniu omawianego przepisu, który w sposób wyraźny określa ten termin jako sześć miesięcy przed dniem osiągnięcia wskazanego wieku. Argumentacja zawarta w odwołaniu nie odnosi się w ogóle do treści przepisu, lecz oparta jest na praktyce stosowanej w sytuacjach regulowanych innymi przepisami niż Prawo o ustroju sądów powszechnych. Argumentacja ta nie może być przez Sąd Najwyższy podzielona i nie ma żadnych podstaw do uznania, że zaskarżona uchwała zapadła z naruszeniem prawa.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 13 ust. 5 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oddalił odwołanie.

=====